

[Indenrigsministeren.]

ærede Medlems Bemærkninger sige, at det ærede Medlem blander forskellige Begreber sammen. Nu sammenblandede han Begrebet Indkomstbeskatning med Ejendomsbeskatning, i dette Tilfælde Grundstigningsbeskatning. Det er selve Grundlaget for Tanken om Grundstigningsafgift — en Tanke, som det ærede Medlem jo selv anerkender —, at den Indtægtsforøgelse, baseret paa en tilsvarende Formueforøgelse, der foregaar ved saadanne ufortjente Værdistigninger, er en Indkomst, som den enkelte ikke har samme Ret til, som han har til andre Indkomster, til direkte Arbejdsindkomster. Derfor er det ærede Medlems Argument uanvendeligt her. Ganske vist bliver den paagældendes Indkomst selvfølgelig beskattet i Kraft af Indkomstskatten, paa samme Maade som andre Menneskers arbejdsskabte Indkomster bliver det. Men selve Ideen i dette Lovforslag — og den godkender det ærede Medlem jo — er, at derudover skal den paagældende, som faar en saadan ufortjent Indkomst, svare en særlig Ejendomsskat, og det er denne særlige Ejendomsskat, som vil komme til at virke højst uretfærdigt, dersom man anvender den Fremgangsmaade, det ærede Medlem anbefaler: Beskatning kun ved Ejerskifte.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Kristen Amby saaledes, at en Vurderingsmyndighed ikke kunde ansætte en Grund til Værdi uden samtidig at være rede til at købe Grunden. Jeg tror ikke, jeg behøver at uddybe dette Tema, det er jo fuldkommen urimeligt at opstille en saadan Paastand. Selvfølgelig maa Vurderingsmyndighederne vurdere Grundene og Ejendommene til den Pris, som en fornuftig Køber kan antages at ville give, og naturligvis kan Vurderingen ikke være afhængig af, om Vurderingsmyndigheden er rede til at købe den paagældende Ejendom.

I øvrigt finder jeg ikke Grund til at tale meget mere om dette Lovforslag. Jeg kan henvise til tidligere Rigsdagssamlinger, hvor lignende Forslag som det foreliggende har været til Behandling her i Folketinget, og hvor jeg har gjort Rede for mit Partis Synspunkter. Som jeg før har nævnt, er dette Lovforslag et Kompromis, og det betyder et Skridt paa Vejen. Vi hilser dette

med Glæde, om end vi ikke derigennem faar opfyldt, hvad vi ønsker.

Jeg vil dog endnu sige, at det kan vel ikke være muligt, at det konservative Folkeparti kan være Modstander af, at det offentlige beskatter saadanne Værdistigninger, som fremkommer i Kraft af offentlige Foranstaltninger, naar man som i dette Lovforslag, foruden alle de andre Forbehold, der er taget, ydermere kun beskatter Halvdelen af den Værdi, hvormed Vurderingssummen overstiger Nulpunktet. Hvis det ærede Medlem Hr. Kristen Amby virkelig mener, at han tjener det konservative Folkepartis Interesse ved at unddrage det offentlige denne Indtægt, som faktisk flyder eller bør flyde af de offentlige Foranstaltninger, saa tror jeg, han har taget helt fejl af sine Vælgere og af den Opfattelse, som i øvrigt hersker ude omkring. Den almindelige Opfattelse af, hvad der er Retfærd, gaar ud paa, at man til enhver Tid maa kunne kræve, at de Værdistigninger, der fremkommer som Følge af Foranstaltninger, det offentlige har foretaget, ikke tilfalder den enkelte, men Samfundet som Helhed. I dette Lovforslag er det altsaa ydermere kun Halvdelen af Grundværdistigningen, hvoraf de 2 pCt. halvårlig skal betales i Skat. Jeg tror, det ærede Medlem tjener sit Parti daarligt ved at sætte sig imod et saadant Lovforslag.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en meget kort Bemærkning.

Kristen Amby: Min Replik til den højtærede Indenrigsminister havde sin Grund i, at Ministeren saa stærkt understregede det fulde Udbytte. Der bemærkede jeg, at det kunde i hvert Fald ikke være det fulde Udbytte, der inddrages, idet man betaler Indkomstskat. Det er altsaa ikke paa nogen Maade saadan, at jeg ikke forstaar, at der er Forskel mellem Indkomstskat og Grundværdistigningsskyld.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg mente, at jeg skulde have sagt noget om, at en Myndighed, der vurderede en Ejendom til en bestemt Sum, ogsaa var pligtig til at købe Ejendommen til denne Sum. Det ærede Medlem tager fuldkommen fejl. Nej, jeg fremhævede et Eksempel, hvor de offentlige Myndigheder, selv om det ikke var ligefrem den samme Myndighed, udtrykkeligt sagde: Vi ønsker ikke at købe til den Sum, der er vurderet til, selv om vi i øvrigt